

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

หนังสือเป็นสื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ที่มีประโยชน์และมีความสำคัญต่อการศึกษา ค้นคว้า การสืบทอดวัฒนธรรมและเป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างสติปัญญา ความรู้และพัฒนาความคิดของมนุษย์ อันเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ การศึกษา และสังคม และยังเป็นสื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนในสังคม (นิศา ชูโต และคนอื่นๆ, 2528: 1; นิพวรรณ ทักษะกุลธร, 2538: 1)

การอ่านเป็นหัวใจสำคัญในการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นของบุคคลในสังคมที่เป็นประชาธิปไตย การอ่านจึงนับวันจะทวีความสำคัญและความจำเป็นในการดำรงชีวิตของคนในสังคมไม่ว่าในสังคมของไทยหรือในสังคมโลก การอ่านหนังสือจะช่วยให้ผู้อ่านได้ความรู้ข้อเท็จจริง ช่วยขยายหรือกระตุ้นความสนใจของผู้อ่านในความก้าวหน้าของวิวัฒนาการ ความคิด ความเปลี่ยนแปลง วิทยาการต่างๆ นอกจากนี้ยังช่วยให้ความเพลิดเพลินและส่งเสริมจินตนาการ (อุทัย ภิรมย์รัตน์, 2522: 158; แม้นมาศ ชวลิต, 2530: 3)

ในสังคมปัจจุบันการอ่านหนังสือมีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ หรือการศึกษาเล่าเรียน การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านสังคม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และระบบข่าวสารข้อมูลส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชนทุกระดับ การปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ดังกล่าว บุคคลมีความจำเป็นต้องเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา (กุลธร เลิศสุริยะกุล, 2542: 17) การอ่านจะช่วยให้ได้รับข่าวสารความรู้อย่างต่อเนื่อง และยังเป็น การแสวงหาความรู้ที่สะดวกและประหยัดที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับสื่ออื่นๆ

การอ่านถือเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของมนุษย์ เป็นปัจจัยสำคัญส่งผลให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในชีวิตได้ ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตในทางที่เหมาะสม ทันสมัย การอ่านหนังสือนำไปสู่ความรู้และสร้างความองกงามแตกฉานในสติปัญญาอันจะก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเยาวชนที่กำลังเจริญวัย การศึกษาดารววิชาการต่างๆ ในห้องเรียนเป็นทางส่งเสริมสติปัญญาอันสำคัญ แต่การอ่านนอก

ห้องเรียนก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน (สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์, 2534: 1) เนื่องจากทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจโลกและสิ่งรอบตัว รู้เท่าทันปัญหาและรู้แนวทางแก้ปัญหาได้

ในการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นเรื่องที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานับได้ว่าเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญมากกลุ่มหนึ่ง เพราะบุคคลเหล่านี้จะเป็นพลังในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต การศึกษาในมหาวิทยาลัยมุ่งเน้นให้บุคคลมีความรู้ความสามารถด้านวิชาการ รู้จักค้นคว้าด้วยตนเอง เพราะการศึกษาด้วยตนเองจะทำให้ นักศึกษามีความรู้กว้างขวาง การอ่านเป็นพฤติกรรมของผู้ที่ได้รับการศึกษา เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ในระดับอุดมศึกษาการเรียนรู้จากห้องเรียนเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ ต้องอาศัยการอ่านหนังสือเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ นอกเหนือจากในชั่วโมงเรียนและการอ่านหนังสือตำราเรียน ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านจะอ่านหนังสือบันเทิงคดีและสารคดีตามความสนใจของแต่ละบุคคล การอ่านหนังสือบันเทิงคดีทำให้ได้รับความบันเทิงในชีวิต สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี พัฒนาอารมณ์และความคิดผู้อ่าน เป็นการสร้างประสบการณ์เทียบให้แก่ผู้อ่านโดยไม่ต้องเข้าไปสัมผัสกับประสบการณ์นั้นโดยตรง ส่วนการอ่านสารคดีทำให้เป็นคนทันโลก ทันต่อเหตุการณ์ สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี ได้รับแง่มุมทางด้านความรู้ต่างๆ ที่จะนำไปปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ และทำให้เป็นผู้รอบรู้ ดังนั้น การอ่านหนังสือนอกเหนือจากที่เกี่ยวข้องกับการเรียนจึงมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อนิสิตนักศึกษาเป็นอย่างมาก (กัลยา ขวนมาลัย, 2539: 84; โกชัย สาริกบุตร, 2519: 16; สุธันนี กิติริ, 2520: 1; สุมนา อินทร์คำน้อย, 2539: 1; สำเนาวิ ขจรศิลป์, 2539: 88-89)

ในต่างประเทศมีการตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน ทั้งภาครัฐและเอกชนต่างสนับสนุนการอ่านหนังสืออย่างกว้างขวาง เช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีการจัดตั้งสมาคมการอ่านนานาชาติ หรือ IRA (International Reading Association) ซึ่งเป็นสมาคมวิชาชีพระดับโลกที่ไม่ค้ากำไร มีจุดประสงค์เพื่อปรับปรุงคุณภาพการสอนอ่านในทุกระดับ โดยการศึกษาถึงกระบวนการอ่านและเทคนิคการสอนอ่าน ส่งเสริมนิสัยรักการอ่านถาวร ให้ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านที่จะมีอิทธิพลต่อชีวิตและสังคมที่ตนอาศัยอยู่ ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้อ่านหนังสือทั่วทุกมุมโลก (ศิริพร ลิ้มตระกูล, 2533: 68-71) ในสิงคโปร์ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการอ่านเป็นอย่างมาก โดยยอมเสียบงบประมาณเพื่อเช่าพื้นที่ในศูนย์การค้าเป็นห้องสมุด เนื่องจากรัฐบาลเห็นว่าประเทศมีทรัพยากรอย่างเด็วคือคน จึงจำเป็นต้องพัฒนาคนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด และคิดว่าการให้ประชาชนรักการอ่านเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของคนโดยตรง (พรทิพย์ งามพร้อมพันธุ์, 2544: 51) การอ่านเป็นคุณลักษณะสำคัญประการหนึ่งที่แสดงถึงระดับการพัฒนาประเทศ เนื่องจากปริมาณของสื่อสิ่งพิมพ์สะท้อนถึงจำนวนผู้รู้หนังสือ และลักษณะ

นิสัยการอ่านของประชากรในประเทศว่า "ประชากรเป็นนักอ่านมากน้อยเพียงใด" ซึ่งการอ่านจะบ่งบอกถึงความใฝ่ใจแสวงหาข่าวสาร ความรู้ของประชาชน เป็นเครื่องมือให้ผู้อ่านได้เข้าถึงและได้รับความรู้ และยังช่วยให้อารมณ์ของผู้อ่านเกิดความสุข ความเพลิดเพลิน นับได้ว่าการอ่านเป็นประตูสู่การพัฒนาตนเองของประชากรในประเทศ (นิตยา ชูโต, 2534: 2)

ในด้านการอ่านหนังสือในสังคมไทยมักมีคำกล่าวในเชิงลบว่าสังคมไทยไม่ใช่สังคมนักอ่าน สังคมนักเขียน คนไทยไม่รักการอ่านและการเขียนหนังสือ (ประเวศ วะสี, 2530: คำนำ) ชาวชนไทยไม่มีนิสัยรักการอ่าน (พลังนักอ่าน พลังที่เด็กไทยอ่อนปวกเปียก, 2543: 13) จากสถิติการอ่านหนังสือในประเทศไทย พบว่า คนไทยใช้เวลาในการอ่านหนังสือโดยเฉลี่ยประมาณ 3 นาทีต่อวัน ซึ่งรวมถึงกลุ่มเยาวชน อายุ 15-24 ปี ที่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือประมาณ 3.47 นาทีต่อวัน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2544) ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจการใช้เวลาว่างของเด็กและเยาวชนพบว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมที่ทำในเวลาว่าง เด็กและเยาวชนไทยใช้เวลาว่างในการดูโทรทัศน์/วิดีโอทัศน์ และฟังวิทยุ/เทปมากกว่าใช้เวลาว่างกับการอ่านหนังสือ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2545)

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่สำคัญของประเทศ เป็นแหล่งที่ให้ความรู้ ทักษะ วิจารณ์ญาณ การพัฒนาตนเองสู่การค้นหาค้นหาตนเอง เพื่อให้ได้ผลของคำว่า " บัณฑิต " ที่เป็นผลผลิตของสถาบันอุดมศึกษา มีความพร้อมที่จะออกไปปรับใช้ตนเอง ครอบครัวยุ ชุมชน สังคม ประเทศชาติ (มนตรี ดำเนินบุญ, 2541: 17) การศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องศึกษาทั้งในห้องเรียนและแสวงหาความรู้นอกห้องเรียนด้วยตนเองควบคู่กันไป การจะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองให้เกิดประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ นักศึกษาต้องอาศัยทักษะการรับสารที่สำคัญคือ อ่านอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา (สุวดี ภูประคิษฐ์, 2546: 1) ทุกวันนี้ การเรียนการสอนชั้นอุดมศึกษาของไทยประสบปัญหาที่ยังไม่มีคำตอบ เป็นการศึกษาที่ใช้เวลามากแต่เกิดปัญญาน้อย ถ้านิสิตนักศึกษามีนิสัยใคร่เรียนใคร่รู้ และรักการอ่านหนังสือ การเรียนการสอนจะสะดวกสบายและประสบความสำเร็จ (ประเวศ วะสี, 2530: คำนำ)

จากความสำคัญของการอ่านที่สามารถช่วยให้ผู้อ่านนำสิ่งที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมได้ สังคมที่มีนิสัยรักการอ่านจะทำให้พัฒนาได้เร็วและประสบความสำเร็จ แต่สังคมไทยยังไม่ใช่สังคมการอ่าน มักจะมีผู้กล่าวว่าชาวชนไทยไม่มีนิสัยรักการอ่าน ความสนใจในการอ่านของนักศึกษาไม่อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ (แมนมาส ขวลิขิต, 2530: 253) แม้แต่นิสิตนักศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับหนังสือและมีความพร้อมในการอ่านยังอ่านหนังสือกันน้อย มักใช้เวลากับสื่ออย่างอื่นมากกว่าหนังสือ (วิภาดา บุนนาค และคนอื่นๆ, 2530: 70) การสำรวจการอ่าน

หนังสือที่ได้รับรางวัลในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติตั้งแต่ พ.ศ. 2515-2541 ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาที่ศึกษาด้านวรรณกรรมในสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร (สุพรรณิ วราทร, 2543: 63-80) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เคยอ่านหนังสือที่ได้รับรางวัลจำนวนน้อยมาก อ่านหนังสือประเภทนวนิยายมากกว่าสารคดี ผู้ที่อ่านนวนิยายที่ได้รับรางวัลส่วนใหญ่เคยอ่านไม่เกิน 10 เรื่อง ในด้านการอ่านสารคดี นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่งไม่เคยอ่านและไม่รู้จักหนังสือสารคดีที่ได้รับรางวัล นักศึกษาที่เคยอ่านหนังสือสารคดีส่วนใหญ่อ่านไม่เกิน 5 เรื่อง ผลการสำรวจซึ่งแสดงว่านักศึกษาด้านวรรณกรรมซึ่งน่าจะเป็นผู้ที่รู้จักและอ่านหนังสือที่ได้รับรางวัลมากแต่กลับอ่านไม่มาก และไม่รู้จักหนังสือที่ได้รับรางวัลบางส่วนเช่นนี้ แสดงว่านักศึกษารับรางวัลที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษาไม่มากนัก

แม้ว่าปัจจุบันนี้การศึกษาในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยนักศึกษาเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้โดยอาศัยสื่อเทคโนโลยีต่างๆ (ขงยศ พรตปกรณ์, 2544: 95) เครื่องมือที่จะทำให้นักศึกษาเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยการอ่าน นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นที่เป็นที่ยอมรับว่ามีความสำคัญและมีการส่งเสริมอย่างกว้างขวางในผู้อ่านกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน แต่จากผลการวิจัยดังกล่าวแล้ว แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของไทยยังอ่านหนังสือไม่มากนัก จึงเป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการแก้ไขและส่งเสริมให้นักศึกษาอ่านหนังสือกันมากขึ้น

การศึกษาวิจัยนั้นเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบและได้แนวทางแก้ไข การศึกษาด้านการอ่านของนักศึกษาในประเทศไทย ซึ่งเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2508 จนถึงปัจจุบัน มีจำนวน 18 เรื่อง เป็นการศึกษารับรองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีหรือมหาวิทยาลัยใดมหาวิทยาลัยหนึ่งจำนวน 15 เรื่อง การศึกษารับรองสิ่งพิมพ์เฉพาะประเภท จำนวน 3 เรื่อง การศึกษาเกี่ยวกับการอ่านเฉพาะประเภทหนังสือของนักศึกษาสถาบันต่างๆ นั้นยังไม่มีการวิจัย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือตามความสนใจของตนเองที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านวัตถุประสงค์ สาเหตุที่อ่านหนังสือ แหล่งการอ่าน เวลาที่ใช้ จำนวน ภาษา ประเภท เนื้อหาของหนังสือที่อ่าน และปัญหาในการอ่าน เพื่อนำผลการวิจัยดังกล่าวไปเป็นแนวทางสำหรับบรรณารักษ์และผู้ปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับนักศึกษาในการส่งเสริมการอ่าน จัดหาทรัพยากรสารสนเทศและจัดบริการการอ่านให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และเป็นแนวทางในการผลิตหนังสือให้สนองความต้องการของนักศึกษาและเยาวชน

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในด้าน วัตถุประสงค์ สาเหตุที่อ่าน แหล่งการอ่าน เวลาที่ใช้ จำนวน ภาษา ประเภท เนื้อหาของหนังสือที่อ่าน และปัญหาในการอ่าน

สมมุติฐาน

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐส่วนใหญ่อ่านหนังสือเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ และอ่านหนังสือภาษาไทยประเภทสารคดีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
2. นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐประสบปัญหาการอ่านในระดับมาก คือ หนังสือมีเนื้อหาไม่ตรงกับความสนใจ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาการอ่านหนังสือสารคดีและบันเทิงคดีของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นการอ่านด้วยความสนใจของตนเอง โดยไม่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร 9 แห่ง ในปีการศึกษา 2545 มีจำนวนทั้งสิ้น 126,417 คน นำมาคำนวณหากกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane (1973) ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.5 และความคลาดเคลื่อน ± 5 ได้ 399 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับให้เป็น 404 คน เพื่อให้มีจำนวนนักศึกษาชาย - หญิงให้เท่ากันในแต่ละสถาบัน

ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

1. สาเหตุที่อ่านหนังสือ
 - 1.1 ความสนใจของตนเอง
 - 1.2 คำแนะนำ ชักชวนให้อ่าน
 - 1.3 การรับรู้จากสื่อ
 - 1.4 ความเด่นของหนังสือ
2. วัตถุประสงค์ในการอ่าน

3. แหล่งที่ได้หนังสือมาอ่าน
 - 3.1 แหล่งส่วนบุคคล
 - 3.2 แหล่งบริการหนังสือ
4. เวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือ โดยเฉลี่ยต่อเดือน
5. จำนวนหนังสือที่อ่าน โดยเฉลี่ยต่อเดือน
6. ภาษาของหนังสือที่อ่าน
 - 6.1 ภาษาไทย
 - 6.2 ภาษาอังกฤษ
7. ประเภทของหนังสือที่อ่าน
 - 7.1 สารคดี
 - 7.2 บันเทิงคดี
8. ปัญหาในการอ่าน
 - 8.1 ปัญหาจากตนเอง
 - 8.2 ปัญหาจากหนังสือ
 - 8.3 ปัญหาจากแหล่งการอ่าน
 - 8.4 ปัญหาจากการเผยแพร่หนังสือ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับประเด็นที่ศึกษาจากเอกสารต่างๆ ได้แก่ หนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ งานวิจัย เว็บไซต์
2. สร้างเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านหนังสือของนักศึกษา รายละเอียดของแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ
 - ตอนที่ 2 ความสนใจในการอ่านหนังสือโดยทั่วไป ได้แก่ วัตถุประสงค์ สาเหตุที่อ่าน แหล่งการอ่าน เวลาที่ใช้ในการอ่าน จำนวนหนังสือที่อ่าน
 - ตอนที่ 3 ความสนใจในการอ่านหนังสือสารคดีและบันเทิงคดี ได้แก่ ภาษา ประเภทและเนื้อหาของหนังสือที่อ่าน
 - ตอนที่ 4 ปัญหาในการอ่านและข้อเสนอแนะ
3. ทดสอบแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 20 คน เพื่อทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม และปรับปรุงให้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้เก็บข้อมูลต่อไป

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกให้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าใช้ห้องอ่านหนังสือทั่วไป ในหอสมุดกลางสถาบันอุดมศึกษาในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ทั้ง 9 แห่ง

5. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้วิธีทางสถิติหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Excel 97

6. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

7. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อเป็นแนวทาง

1. สำหรับบรรณารักษ์และผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับนักศึกษาและเยาวชนในการส่งเสริม การอ่าน จัดหาทรัพยากรสารสนเทศ และจัดบริการการอ่านให้สอดคล้องกับความต้องการของ นักศึกษาและเยาวชน

2. ในการผลิตหนังสือให้สนองความต้องการของนักศึกษาและเยาวชน

คำอธิบายศัพท์

หนังสือ ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาเป็นบันเทิงคดีและสารคดีทั้งที่เป็น เรื่องแต่งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ และเรื่องแปลที่มีการพิมพ์เผยแพร่เป็นรูปเล่ม ไม่รวม ข้อเขียนลักษณะดังกล่าวนี้ที่พิมพ์เผยแพร่ในหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร และหนังสือการ์ตูน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย